

Inledning

Så har tiden äntligen kommit för detta läsårs sista Martinblad. Faktiskt är det det sista Martinblad som jag skriver i på ett långt tag. Som några vet ska jag vara tjänstledig ett år och hur det blir framöver med detta meddelandeblad är det ingen som vet ännu.

När detta Martinblad kommer ut har vi haft besök av klass 9 från Liechtensteins waldorfskola mellan den 26 april och den 12 maj.

Den här tiden är som alltid den mest hektiska tiden på året. Omdömen ska skrivas, kulturdagen planeras, utflykter, klassresor och - naturligtvis - skolavslutningen.

För oss som har hand om klass 9 och klass 12 är det extra hektiskt. Dessutom är man som klassföreståndare för dessa klasser inne i en blandning av vemod och lättnadskänsla över att det snart är slut, att man har rott ännu en klass i hamn. Men visst kommer jag att sakna mina små "bebisar" i klass 9. De flesta av dem har varit en del av mitt liv i sju års tid och det är klart att det känns väldigt jobbigt att ta farväl av dem, konstigt vore det annars.

Som vanligt önskar jag alla i klass 12 och i klass 9 allt gott i framtiden och glöm inte att säga hej om vi ses på stan.

Detta nummer innehåller bl.a. en intervju med Love Hedwall-Schmidt och Oliver Olofsson från klass 12 och klass 9. De ska berätta om sin syn på LAN-spel/nätverksspel, som en uppföljning av artikeln jag skrev kring detta i förra Martinbladet.

Dessutom ska två elever i klass 9 bidra med varsin uppsats kring ämnet "Den spelade verkligheten" som handlar om att vara någon annan på internet.

Två artiklar har vi om fotboll – ett omdebatterat ämne i walldorfskolor.

Tankar kring den obligatoriska kvalitetssäkringen och föräldraskap i vår tid kan vi också läsa om.

Till sist vill jag önska mina allra trognaste läsare under de tre åren som jag har gjort Martinbladet en härlig sommar och en ännu härligare framtid, vem vet – om ödet vill så ses och hörs vi igen!

Till er andra som bara läser och har läst ibland önskar jag naturligtvis detsamma!

Jessica Thorell

Vårsonett

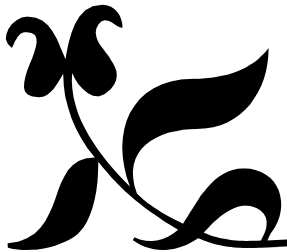
Jag tyst och ensam sitter i min stol
och lyssnar glatt till vacker fågelsång,
som hörs allt mer i skogen än en gång.

Jag tänker på den snö som föll i fjol.
Från näktergalen hörs så vacker sång,
det doftar gott från ljuvlig kaprifol
och himlen färgas röd i solnedgång.
Jag hör hur någon spelar sin fiol.

Hör trasten drilla högt i granens topp
och skogens blommor har nu kommit opp.
Snart kommer sommar'n med sin fina prakt.

Den älskar jag, då är det varmt och skönt
och allting blommar vackert, friskt och grönt.
Ja, sommar är bäst, det har jag alltid sagt.

Karolina Månsson, klass 10

Varför vill inte skolan att barnen ägnar sig åt fotboll på rasterna före klass 6?

Grunden till pedagogiken i waldorfskolan är antroposofin och då särskilt kunskapen om barnets utveckling som Rudolf Steiner förmedlar i sina pedagogiska föredrag och i Allmän Människokunskap.

Detta genomsyrar hela skolan: kursplanen, lektionsupplägget och förhållningssätt och regler.

Varje klass har sina ämnen, sin form för det gemensamma arbetet och sina förhållningsregler. Vartefter barnen växer och blir äldre förändras detta i enlighet med deras utveckling.

I de lägre klasserna har barnen inte gymnastik men på rasterna får de möjlighet till fri lek och rörelse. Under de första skolåren är läraren med och formar detta för att sedan mer dra sig ur och finnas som stöd och trygghet men inte styra.

I dag ser vi hur omvärlden forcerar barnen genom bland annat media (filmer, data, tv, reklam m.m.) så att de söker sig för fort in i saker, de dras till aktiviteter som de inte är mogna för ännu. Därför är det ännu viktigare att skolan står fast vid att tillföra barnen det som är adekvat för deras utveckling.

I de lägre klasserna arbetar man mycket med rytmiska lekar som att stampa takt med fötterna, klappa med händerna samt att röra sig tillsammans som grupp, att finna sig själva som individer i ett sammanhang, en grupp och att samtidigt lära sig att ta hänsyn till varandra i gruppen.

Den fysiska aktiviteten rätt avvägd i samklang med barnets mognad påverkar barnets utveckling både i det yttre såsom motoriska färdigheter, kondition, balans m.m. men också i det inre: stärkta livskrafter som återverkar på organbildningen, själslig styrka som återverkar på omdömesbildningen, tänkandet och inlärningsprocesserna. Dessutom förstärker aktiviteterna barnets upplevelse av sig själv som individ och som en del av gemenskapen.

Det är ju lätt att generalisera och säga att all rörelse alltid är bra, men om man ser till hur fotbollsspel ser ut både till sin form och sin rörelseaktivitet kan vi se att det inte är en helt enkel aktivitet.

Fotbollen kräver att man ska kunna springa fort och snabbt ändra riktning, sparka hårt och riktat till någon annan. Prestera något - göra mål - vinna. Det krävs ett visst mått av kamplust och konkurrensdrift.

För att klara av spelet måste man ha en stor inre rörlighet, stor yttre rörlighet, snabb omdömesbildning och snabb slutledningsförmåga.

Detta är barnen inte mogna för, de förlorar sig in i spelet helt utan tids- och rumsuppfattning, de lever för starkt in i spelets kamp och det väcker själsliga krafter som de inte är mogna nog att hantera. De gör av med enorm energi, både fysiskt och själsligt, vilket gör att de inte orkar med skolarbetet.

Även riktigt små barn visar sina känslor och upplevelser genom rörelsen som att sparka och fäkta när de är arga, eller att hoppa och studsa av glädje.

I dagens samhälle ser vi hur barn och ungdomar slår och sparkar på varandra när de blir osams och i riktigt hemska fall fortsätter de att sparka även efter att motståndaren fallit. Barn behöver öva sig i att kontrollera sin kropp och sina rörelser, sin omdömesförmåga och att ta hänsyn till andra genom undervisning av oss vuxna och detta kan vi i Waldorfskolan tillföra dem genom kursplanen och lektionernas uppbyggnad, genom eurytmin och med lek och rörelse i rätt form vid rätt ålder.

Karin Lindeberg

**Graffis, Graffis
till bronset**

**i waldorfmästerskapen i
volleyboll där Martinskolan
slog Göteborg i match om tredje plats.**

**I laget spelade Tauno (10), Amelie (10),
Fanny (10), Lars (10), Simon (10), Jesper
(10), Evelina (11)**

Fotboll och människosyn – en föräldraträff om fotboll i Martinskolan.

I november anordnades ett möte/diskussionskväll där Peter Andersson var inbjuden av föräldrareferensen att tala om fotbollens plats i waldorfskolan. Peter Andersson är läkare vid Vidarkliniken och har tidigare haft uppskattade föreläsningar/temakvällar i Martinskolan, senast för ca 1 1/2 år sedan när han talade om media. Fotbollsfrågan har ju diskuterats i många år i skolan och erfarenheten har varit att många föräldrar (och fotbollsspelande elever) känt sig frustrerade över att inte fått tillräckliga och/eller begripliga svar beträffande de bakomliggande orsakerna till skolans regler kring fotbollsspel på rasterna. Men först en kort tillbakablick:

När Martinskolan startade sin skolverksamhet fanns regeln att inget fotbollsspel över huvud taget var tillåtet. Denna regel har sedan, genom åren, ifrågasatts och diskuterats i olika sammanhang – vid föräldramöten i klasserna, i kollegiet och bland eleverna. Resultatet av dessa diskussioner blev att skolan för några år sedan införde regeln att tillåta fotbollsspel på den intilliggande fotbollsplanen men inte på skolgården och att detta skulle gälla från och med klass 6. Det är denna regel som nu gäller.

Impulsen att anordna just denna temakväll hade ett samband med en diskussion i dåvarande klass 5. Det visade sig att flera elever spelade fotboll på rasterna och de kom in till lektionen svettiga och upphetsade vilket förde med sig att klassläraren fick svårigheter att börja lektionen eftersom de flesta eleverna

var kvar i fotbollsmatchen en lång stund in på lektionen. Läraren upplevde också att en aggressiv stämning och en högljudd ton mellan eleverna spred sig i klassrummet och det var något som inte tidigare funnits i denna klass. Läraren vädjade till oss föräldrar om förståelse för denna svårighet men det blev inte något "djupare" samtal om andra orsaker till skolans fotbollsregler. Däremot delgavs intressanta synpunkter bl a den om att barn som spelar fotboll hemma och kanske även är med i en fotbollsklubb kan uppleva att de lever i olika kulturer – en i skolan där fotboll i viss mån är otillåtet och en annan hemma där fotbollsspel inte ifrågasätts.

Fotbollen i stockholmsområdet har de senaste 5 – 10 åren fått en allt större plats i takt med framgångarna för stockholmsslagen Djurgården, Hammarby och AIK som dominerat Allsvenskan och höjt publik- och medieintresset. Man kan fråga sig hur vi, både fotbollsintresserade och mindre fotbollsintresserade waldorfföräldrar, kan förhålla oss till detta? Ska vi ignorera barnens (och ibland vårt eget) fotbollsintresse, uppmuntra intresset eller försöka ge alternativ?

Peter Andersson (P A) inledde sitt anförande med att ställa frågan om vad som hittills, i vår kultur, kännetecknar barnen och barns värld? P A gav själv svar på frågan: de leker – barn leker med största allvar – de är fria i sin lek och de är också mycket lyhörda utan regler. Först i leken är människan fullt människa. Den fria leken är precis tvärt emot den "styrda", vuxenpåverkade leken. Där råder hänsynstagande och anpassning till omständigheterna. Fri lek är *inte* att barn får åka till 28 tillrättalagda aktiviteter per vecka. P A jämförde hur barns lekande har förändrats över tid. Då – för bara 30 år sedan – innebar

lek att vara ute. Nu är "ute" endast en transportsträcka mellan inne och inne. Moderna barn fryser när det är kallt, tycker det är jobbigt när man går på tur och gör sina erfarenheter via datorer och TV. P A vill inte idealisera och tala om att "det var bättre förr", utan vill poängtera att leken både rumsligt och innehållsmässigt har förändrats under denna korta tid.

En annan synpunkt som är inspirerad av den brittiske barnläkaren D.W. Winnicott (W) beskriver barns fria lek som livsnödvändig. Leken har ett överlevnadsvärde då barnet genom lekens erfarenheter lär sig om sig själv och andra, utvecklas inte endast i fysisk bemärkelse genom rörelsen utan även andligt och emotionellt. W lär ha sagt att "barn leker inte för skojs skull" utan leker för att det är den enda möjligheten barnet har att erövra världen. I leken bearbetas nya erfarenheter genom härmning och identifikation i syfte att stärka det egna jaget.

W hävdar att vi aldrig slutar leka. Också vuxna leker även om det kanske inte syns eller märks lika påtagligt som i barnets lek. Kärlek är en sådan lek men även i målande, musik, dans och annan skapande verksamhet leker vi som vuxna. Vad W djupast menar med lekens betydelse för människans själsliga och andliga överlevnad är att vi endast i hängiven lek och skapande kan bli helt sanna.

P A höll inte inne med sin personliga uppfattning om skolans regler kring fotbollen utan hävdade tydligt sin sympati för reglerna när han beskrev detta som kollegiets kärleksfulla omsorg för barnen. Han gjorde då åter en historisk tillbakablick när sporten (fotbollen bl a) kom in i människors liv på 1800-talet. Det förde med sig att kroppen blev mer fysisk – all sport binder människan vid jorden och förhindrar annan, "högre" mänsklig

utveckling. Sport binder oss vid vår fysiska kropp. Fotboll fokuserar på det fysiska och gör oss därmed mer medvetna om oss själva och omvärlden och det är en självmedvetenhet som kan komma alltför tidigt i ett barns liv. Barnet får då svårt att handskas med denna medvetenhet vilket kan beskrivas inom ramen för en forcering av utvecklingen. Det är just detta påskyndande som skolan med sina fotbollsregler vill förhindra. P A talade i det sammanhanget om att människans utveckling, i evolutionärt hänseende, ännu inte är "färdig" och att vi har mer kapacitet som varelse. Andra arter kan dock troligtvis inte komma längre. Han formulerade detta med följande ord:

"En katt kan inte bli kattigare, en hund kan inte bli hundigare – men en människa kan alltid bli mänskligare"

Olika sporter och andra fysiska aktiviteter har sina särskilda gester. Att boxas är en gest, att sparka på en boll en annan, att dansa är en gest och att simma ännu en. Gesten i sig kan beskrivas i termer av mellanmännsliga förhållningssätt – hur vi förhåller oss och uppträder mot varandra i skilda sammanhang. Vi kan vara avvisande utan att veta om det, vi kan bjuda in till gemenskap eller gå över gränser och den kroppsliga gesten visar vår medvetna eller omedvetna avsikt. När vi lär oss att gestikulera i form av att sparka på en boll tidigt i livet får det konsekvenser för barnets utveckling. Det sätter sig i kroppen och blir en del av barnets personlighet. P A hänvisade här till antroposofiska tankar om de växande inre organens inverkan från de yttre aktiviteterna. Organen växer i takt med vad vi upplever och erfar. Konstnärliga aktiviteter såsom dans, musikövande och målning ger näring åt andliga och själsliga impulser. Det får konsekvens för barnets jag-utveckling och

ger utrymme till det sanna självet och lyhörddhet för själv och andra. Fotbollsspel stimulerar fysiska impulser och ger utrymme för kamplust och aggressivitet och talar till en annan form av medvetande.

Avslutningsvis diskuterades lärarnas och föräldrarnas betydelse för varandra. Samtalet måste föras vidare och Martinskolan vill varken förbjuda det ena eller det andra utan snarare väcka en lyhörddhet för barnens behov vid olika tider i utvecklingen!

Carl-Magnus Nordlund med benägen hjälp av Barbara Wall

Martingårdens förskolor
söker en medarbetare med huvudsaklig
uppgift att laga mat till 23 barn och 4 vuxna,
samt vikariera i barngrupp, när den ordinarie
pedagogen är sjuk.

Tjänsten är ett vikariat.

Ring eller skriv till:
Martingården
Munstycksvägen 18
123 57 Farsta
Telefon 08-605 40 25

Vad gör ungdomarna på internet?

I det förra numret av Martinbladet skrev jag en artikel om bl.a. communities, LAN-spel och ungdomars vanor på nätet. Jag fick flera reaktioner – både positiva och negativa - och för att visa "båda sidorna" av det hela beslöt jag mig för att, i en intervju med Lowe Hedwall Schmidt i klass 12 och Oliver Olofsson i klass 9, ta reda på lite mer om LAN-spel och nätverksspel.

Vi möttes efter skolan en tisdag i april och Lowe och Oliver, som båda är aktiva nätverksspelare, har mycket att berätta

"Jag är med i en förening som heter Backstab gamers. Vi spelar ofta över en helg, men man hinner sova en hel del. Det är ungefär som att campa. Man har med sig sovsäck och liggunderlag. Det är oerhört noga arrangerat när vi spelar. Det är insläpp och utsläpp och det finns cirka 70 spelplatser.

"LAN-spel vrids ofta åt extrema håll i media och det är inte alls alla som spelar dygnet runt och som använder uppiggande medel när de spelar" berättar Lowe.

Oliver säger att han även spelar mycket med sina klasskamrater.

Jag undrar om de har varit med i några communities och båda säger att de tidigare var med på Lunarstorm (www.lunarstorm.se), men att de gått ur det nu. Lowe berättar också att många av dem som tidigare var på Lunar, nu har gått över till Helgon (www.helgon.net). Numera är de oftare på s.k. "forum" som är en nätplats där folk kan diskutera olika saker, och skriver till folk där. Ett sådant forum är sweclockers. De som är med i en

LAN-förening träffas också på forumet på föreningens hemsida och diskuterar saker som rör spel och datorer.

På frågan om de tror att de kan mer om datorer än sina föräldrar, svarar de båda att det kan de helt säkert, men de säger också att det kan nog de flesta barn och ungdomar idag. Lowe poängterar också att det faktiskt är föräldrarnas moraliska ansvar att se till att de håller sig à jour med vad deras barn gör ute på nätet.

Oliver berättar att det är mycket lätt att ladda ner spel från olika hemsidor och det är även lätt att köpa spel (med åldergräns) i butikerna. Väldigt sällan är det någon som efterfrågar vilken ålder de är i.

Jag frågar om de har hört om att många föräldrar med modem har drabbats av skyhöga telefonräkningar p.g.a. att deras barn har varit inne på olika utländska spelsidor och laddat ner spel och det känner de till. Lowes tips är att man via Telia kan spärra modemmet för utlandssamtal. På så sätt minskar risken för dyra telefonräkningar.

Nätverksspel är överhuvudtaget väldigt lätt att komma åt menar de båda och det går att spela utan föräldrarnas tillstånd. Både Oliver och Lowe berättar att de i stort sett aldrig läser de licensavtal som kommer upp på datorn i samband med installering av program eller spel. Jag undrar om det inte medför en viss risk att det kan stå en dyrt och det anser de att det gör, men att de båda vet vilka spel som kostar och vilka som är gratis.

Spel där spelarna tillhandahåller spelservrar kostar 80–150 kronor i månaden och det får man betala via nätet eller med en faktura.

Lowe tycker inte att sådana spel lönar sig.

Oliver och Lowe spelar båda s.k. "multiplayerspel", d.v.s. spel där flera spelare deltar. Exempel på sådana spel är "Counterstrike" och "Battlefield".

När man spelar har man hörlurar på sig, som förstärker känslan av spelet. Man chattar också med varandra medan man spelar. Ibland är det inga snälla saker som skrivs på chatten och man anklagar t.ex. varandra för fusk. Man pratar också via mikrofoner, men då säger man inte fullt lika fräcka saker som via chatten. Jag undrar om det inte är stressande med de olika momenten i spelandet och med ljudet från t.ex. fotsteg och andning från gubbarna man spelar med i hörlurarna, men Lowe och Oliver ser spelandet mer som en sport än som någonting som är stressande.

De tillbringar båda cirka 25 timmar i veckan vid datorn, men de använder datorn till fler saker än att spela på. De lyssnar på musik, gör skolarbeten och tittar även på film. Datorn är ett sätt att koppla av enligt Lowe. Det är också ett bra hjälpmedel.

Jag undrar när de tycker att en person har gått för långt med sitt spelande på Internet. Båda är överens om att det är när man lever hela sitt liv genom datorn. När man inte har några andra intressen eller när man glömmer bort den vanliga vardagen utanför spelets värld. Lowe säger också att han tycker att det är alarmerande om en 14-16-åring redan har drabbats av musarm.

I framtiden tror de båda att spelen kommer att bli mer extrema. De tror att de kommer att bli mer detaljerade och spelen

kommer även att bli mer pedagogiska. Det finns ju redan nu en mängd pedagogiska spel för barn säger Lowe och han tror att det kommer att bli mer brett inom de olika spelområdena framöver.

Vår plats i Martinbladet räcker tyvärr inte till för mer än detta. Om du som läser detta vill veta mer om LAN-spel och om föreningar som finns att gå med i, så gå in på sökmotorerna google.se eller altavista.se och sök, det står en hel del där.

Stort tack till Lowe och Oliver som ställde upp på denna intervju.

Jessica Thorell

KÖAVGIFTER

Vi vill passa på att påminna om köavgiften, 200 kr/år. Sätt in beloppet på postgiro nummer 1 04 84-4 samt skriv barnets namn och personnummer på inbetalningskortet.

Hälsningar

Kansliet

Välkommen till sommarfagra Ytterjärna!

Lär känna waldorfpedagogik för förskoleåren i rofylld vacker miljö, med god mat och inspirerande samtal:

NATURGLÄDJE – GRUNDEN FÖR EKOLOGISKT FÖRHÅLLNINGSSÄTT

16 juni 18.00 – 20 juni 12.00 – Kursdagar på Skillebyholms lantgård.
Hur kan natur och odling inspirera oss i arbetet med förskolebarnen?

Vi får inblickar i växtvärlden och den biodynamiska gårdens helhet. Vi gräver och sår i den lilla barnträdgården, plockar egna téer, lägger en biodynamisk kompost och samtalar med hönsen. Vi gör rörelselekar, målar med vattenfärg utomhus eller inne, modellerar, gör en kvällstur med häst och vagn.

Medverkande:

Monica Bjerström, Karin Lindström, Thomas Lüthi, Gudrid Malmsten,
Karin Neuschütz.

Tel.: 08-551 577 85, e-post: info@skillebyholm.org,
www.skillebyholm.org

VAD VÅRDAR VI HOS BARNEN SÅ ATT DE KAN BLI VITALA VUXNA?

Barnaårens betydelse för livet som vuxen
27 juni 18.00 – 3 juli 12.00 – Kursdagar på Rudolf Steinerseminariet.

Regelbundenhet, rytmer, sammanhang, tid och ro är viktiga i barnens och våra liv.
Att få mogna i sin egen takt ger livskraft till vuxenlivet. Föräldrar och lärare är oumbärliga för ett växande barn. Arbeta med människor gör oss ibland trötta. Kan waldorfpedagogiken glädja och stödja oss i våra ansträngningar?

Vi arbetar med dessa frågor genom eurytmi, föredrag, pedagogiska samtal, dockspel, berättande, målning, lyrspel med sång.

Medverkande:

Monica Bjerström, Anna-Stina Eriksson, Charlotte Krantz, Thomas Lüthi,
Gudrid Malmsten, Ulrike v Schoultz.

Tel.: 08-551 503 25, 08-554 302 12, e-post: info@steinerseminariet.org
www.steinerseminariet.org

Den spelade verkligheten.

Two elever i klass 9 ger sin syn på att vara sig själv eller någon annan på internet.

Att chatta är att kommunicera med andra. Vi har alla olika sätt att uttrycka oss och därför finner många att chatta är ett utmärkt sätt att kommunicera, oavsett om det är på MSN eller på en community.

Chatt och diskussionsforum finns på communityn. Om man översätter "community" till svenska så blir översättningen samhälle. Ett samhälle, ett andra hem, är just vad det är eftersom det fungerar nästan likadant. Det är roligt, intressant och spännande att träffa andra på en community. Oftast vill man träffa likasinnade människor som kanske har samma musikstil eller intressen.

Väldigt många tycker att det är spännande att chatta med någon som man inte känner. Man kan bygga och utveckla en hel ny identitet som tjej (om du t.ex. är en kille) genom ett par enkla meningar och knapptryckningar. Du har hela världen framför dig! I ettor och nollor vill säga. Det är inte bara ungdomar som chattar. Det finns en hel del vuxna också som gör det. Det är inte så sällan som ungdomar och vuxna möter varandra på olika chattrum.

Själv tycker jag att det är mycket enklare att skriva till människor, som jag normalt inte brukar ha kontakt med, på chatten. Jag tror även att orsaken till att vissa blir chattmissbrukare är att de inte får tillräckligt med bekräftelse IRL (In Real Life) och

att de mår bättre av att spela en roll som de helst också skulle vilja vara i verkligheten. Men då kan man ju säga att chatten är delvis som terapi, antingen är man patient eller terapeut, ja varför inte båda två samtidigt?

För att verkligen vara säker på att den personen man stöter på är "verklig", så frågar man om den personen har bilder på sig själv (om det inte redan finns på hans sida). Ibland väljer man även att visa var man bor och hur gammal man är m.m. på sin sida/profil/användare/presentation. Våldigt många får vänner på communityn som de sedan träffar i IRL och blir vänner för livet. En del blir även ihop med varandra, men man kanske inte borde "glorifiera" allt som har med dessa communityn och dess användare att göra. Våldigt många har blivit trakasserade, retade och mobbade på internet. Det kan t.ex. vara någon som inte tycks "passa in" på just det communityt eller att de kanske redan är mobbade i skolan och att deras mobbare har hittat dem på internet och fortsätter att mobba dem även där.

Sedan finns ju de som har träffat enskilda personer som visade sig vara någon helt annan. Man kan inte lita på någon till 100%. Man bör alltid vara på sin vakt när suspekta människor (som knappt vet vem du är) vill veta personliga saker eller kanske vill träffa dig utan någon logisk förklaring. Man kan egentligen inte lita på någon. Ju fortare du inser det, desto snabbare växer du som en säker och självständig individ.

Det finaste jag har fått erfara är att ha träffat min pojkvän på sprays chatt för två och ett halvt år sedan. Vi chattade med varandra så ofta vi kunde. Efter några månader så fick vi varandras nummer hem. Trots min negativa inställning till en början, fortsatte vi att hålla kontakten. Vi pratade om våra

familjer, uppväxt, problem, ja allt som rörde oss. Vi kände att vi var själsfränder.

Efter två års kontakt via chatt, e-mail och telefon träffade vi varandra av en slump på en nationell konferens för medlemmar i det ungdomsförbund vi är med i. Jag fick bo hos honom under konferensen. Efter den helgen var vi officiellt ihop. Nu har vi varit ihop i snart ett år.

Vad jag kan lära andra av min erfarenhet av internet är att ljuga lönar sig inte i längden (allt kommer ju fram ändå) och att inte låta sin hobby på internet ta över ens vardag alltför mycket. Det var allt för min del. Ta hand om varandra nu, även IRL och ljug inte för mycket om dig själv.

Sandra, klass 9

Dataspel kan vara spännande och intressanta, eller endast ett tidsfördriv. Det som är fångslande med dataspel är att man kliver in i en annan värld, en värld som man rent av har skapat själv. I och med de enorma framstegen som har gjorts inom datautvecklingen de senaste åren har det blivit lättare att skapa egna världar att styra över. För det handlar mig veterligen ganska mycket om kontroll. Man kan göra saker som man aldrig skulle ha vågat eller varit kapabel till i det verkliga livet. Det är bland annat det som gör spelandet spännande.

Användandet av internet har ökat kraftigt den senaste tiden, eftersom allt fler har fått tillgång till den nya, snabba överföringstekniken adsl. Det är tack vare denna utveckling som internetspelandet har blivit så ofattbart populärt. Genom spelandet kan jag träffa nya människor med samma/liknande intressen som jag själv har.

Det är på så sätt lätt att knyta nya kontakter, hjälpa och lära av varandra. Spelandet har alltså blivit väldigt socialt. För att inte tala om möjligheten att utmana sina kompisar.

Om jag skulle få välja mellan att spela mot en förprogrammerad dator som endast agerade efter "simpel" kod och en person av riktigt kött och blod som faktiskt kan komma fram till alldeles egna beslut, är mitt val självklart. För ingen maskin kan trots allt ersätta äkta mänsklig gemenskap i den verkliga världen. Det spelar ingen roll hur avancerat programmerad maskinen är. Faktum att vi människor har skapat den och dess fantasi-värld kvarstår.

Det jag vill ha sagt med texten är att den spelade verkligheten håller på att flyta ihop med vår verkliga vardag och att det inte är en positiv utveckling, eftersom man i slutändan skulle tappa det egentliga verklighetsperspektivet, om vi inte redan har gjort det, vill säga. Filmen Matrix väcker många tankar. Visst, det är bara en film, något som någon kanske kom på under sin vanliga tankestund på kvällen, men idéen är fullt möjlig. Det finns egentligen ingenting som kan förhindra att Matrix är sanning, att vi redan lever i en drömvärld, att maskinerna kontrollerar oss och inte tvärtom. Jag anser att det är viktigt med egna tankar och teorier för att man skall kunna skapa en egen bild av vad man tror är verklighet respektive dröm. Men att säga hur det egentligen ligger till anser jag endast är dumt, eftersom frågan är alldeles för stor för oss människor. Frågan är ställd, men jag är ytterst tveksam till att någon någonsin kommer att svara.

Oliver, klass 9

Dansterapi

Vill du bättre förstå dina känslor, tankar och handlingar?

Genom rörelse och dans får du hjälp att lyssna inåt och utforska ditt rörelsemönster.

Du får i den terapeutiska processen möjlighet att utveckla ditt kroppsspråk på ett lekfullt och tillåtande sätt och att se kroppen, själen och tanken som en enhet.

Är du intresserad

av att gå i dansterapi – individuellt eller i grupp – så kontakta mig för mer information. Jag ordnar också ”prova på-dagar” och -helger. Även temagrupper med fokus på egna eller överförda trauman.

Välkommen med tankar och funderingar!

Mirjam Grocher Schildt
Diplomerad Dansterapeut och Danspedagog
Examinerad Socionom
Verksam på Södermalm i Stockholm.
Tel 08-556 129 40, 070-735 14 95
Epost mirjam@schildt.se

Ett stort TACK

Till er alla, ingen nämnd och ingen glömd som kom och hjälpte till att putsa fönstren i våras. Deltagandet har inte varit så stort på många år och vi i fönsterputsgruppen är mycket glada för det, men gladast är nog barnen.

TACK ÄNNU EN GÅNG!

Tyvärr räckte varken tid eller fönsterputsar till att rengöra fönstren på fritis. Hur vi löser det vet jag inte i skrivandets stund. Fönstren ingår i skolans lokaler och till höstens fönsterputs får vi prioritera dem.

Nästa gång...

För fönsterputs kommer att ske helgen den 4-5 september och vi behöver vara ännu fler, så du som inte kom – planera in detta i din kalender redan nu. Till er som kom, varmt välkomna igen. Ju fler vi är desto snabbare och bättre resultat blir det.

Kom och hjälp till med

HÖSTENS FÖNSTERPUTS

Lördag
4 september
Klockan 10-15

Söndag
5 september
Klockan 10-15

Fönsterputsgruppen

Består av föräldrar med barn i klass 3 och 4. Förhoppningen är att vi efter höstens fönsterputs har fått en fungerande struktur som vi kan lämna över till kommande föräldrar. Rekrytering av föräldrar sker från klass 2. Är detta en grupp du kan tänka dig att vara med i att kontakta Maria Nordell (klass 4).

Allt arbete som vi föräldrar gör på skolan, fritis och lekis sker på frivillig basis. Arbetet är ovärderligt för skolan och vi i fönsterputsgruppen kan bara vädja till er föräldrar att komma. Vi tackar på förhand och hoppas på ett stort deltagande. Välkommen.

En Midsommarnatts Dröm

AV: W. Shakespeare

Kvalitetssäkring i Martinskolan och på Martingården

Snart ser jag hela världen i kvaliténs dimma!

Vi bör rätta oss efter Skolverkets föreskrifter och utarbeta ett omfattande kvalitetsprogram.

Vad är kvalité och hur kan vi utarbeta en tydlig beskrivning av den? Det har sysselsatt mig under sportlovet en hel del. Jag börjar se kvalitetsboven överallt! Till och med hos tandläkaren såg jag skyltar om kvalitetssäkring. Jag förstod ganska snart vad det hela handlar om att infoga sig i ett system, som är mäktigt och genomsyrar hela samhällsutvecklingen.

Citat ur Svenska Dagbladet den 22 feb 2004:

“Borgerliga partier kritiserade skolverket för “korståg mot fristående skolor”...

Generaldirektören Per Tullberg poängterar att Skolverket hade ett regeringsuppdrag att ta fram förslag till skärpningar. Han ser ett behov av hårdare granskning av friskolor än av kommunala. ”Friskolor har inte den kvalitetsgaranti som en politiskt vald kommun bör ha; att det finns också en arena för kollegialt samarbete mellan skolledare och mellan lärare.”

Eller om förskolan: citat ur Svenska Dagbladet 20 feb 2004.

“Förskolan har ett fokus på barnets lärande...Ewa Asplund - barnskötare: “Istället för att berätta för barnen frågar vi dem ”hur då?” och “varför då?” Förr trodde man att man leker i för-

skolan och lär i skolan.” I en tredjedel av intervjuerna, beskrivs det hur tyngdpunkten förskjutits mot lärande....

En förskola hade som mål att “Alla femåringar ska kunna springa och stanna på uppmaning, snabbt byta rörelse på uppmaning och kunna namnen på de 18 vanligaste kroppsdelarna.”

Behöver vi beskriva det vi gör för vår egen skull, och standardisera det unika i waldorfpedagogiken, nämligen mötet mellan barnet och dess föräldrar? Efter dessa artiklar är jag övertygad om att bör vi kunna lära oss med all kraft att skriva och berätta om våra kvalitéter!

Om man har gått så långt att man inte ens kan se att leken är förutsättningen för att förskolebarn, skall kunna klara av systematiskt övande senare i skolan, ja, då bör vi beskriva hur vi tänker om den saken.

Härmed uppmanar jag alla medarbetare och föräldrar: beskriv Era tankar om kvalitén!

Jag är övertygad om att vi snart kommer att få en färggrann palett, som kan genomsyra det speciella arbetet på vår skola och förskola.

Vad är de viktigaste kvalitéterna som berikar mitt arbete? Varför har jag valt waldorfskola eller waldorfförskola för mitt barn? Lämna ditt bidrag till Sisko Hirvi eller skicka e-post till adresen: koket@martinskolan.se.

Här kommer mitt bidrag:

Kvalitén är vägen. Det är en personlig kamp och mognad inför livsuppgiften.

1993 mötte jag waldorfpedagogiken för första gången. Jag deltog i ett "öppet hus" i Järna och därefter sökte jag till waldorfförskollärarytbildningen.

Jag har träffat många pedagoger under min livsväg och jag tackar dem innerligt för att de har hjälpt mig att hitta det jag har sökt i mitt liv. Under mitt arbete insåg jag ganska snart vidden av den ofantliga uppgiften att fostra och vårda barn. Uppgiften tycktes vara så stor att den skrämde mig.

Men lite senare började jag mina studier på Wårsta Gård. På första mötet, då vi träffades, uppfylldes jag av känslan att jag har redan varit här någon gång, en varm omhöljande känsla infann sig hos mig den kvällen. Mina studier gav mig ett otroligt stöd i mitt dagliga arbete, likväl som fördjupningsarbetet i antroposofi. Från dag till dag upplevde jag att vad jag än hade för frågor såväl pedagogiska som andliga så blev de besvarade ganska snart.

Idag inser jag att ju mer uppgifter man får, desto bättre mognar man, och man får aldrig fler livsuppgifter, än vad man kan handskas med. Även om det tycks vara otroligt svårt att erkänna det ibland, när man befinner sig mitt i en livskris.

De kvalitéer jag upplever som mest bärande, visar sig på så många olika sätt att jag får begränsa mig och skriva om tre saker:

Att uppfatta mötet med barnen på ett översinnligt plan, framförallt på samlagen. Vi bildar en ring och sjunger en vacker solsång (samma sång varje dag) och jag får erfara i den stunden en oerhörd glädje och tacksamhet, att kunna var ledsagare åt

dessa barn. Att uppleva allvaret i vårt möte, att de sökt sig till mig. När jag har upplevt den stunden, kan jag nästan se den andra ringen, som står bakom barnen, och det är deras föräldrar.

Jag försöker se barnens själar avspegla sig i skuggan av deras föräldrar. Den upplevelsen ger mig en sådan kraft, och gör att vi alla gärna vill stanna upp i stunden och det finns aldrig någon av barnen som försöker skoja bort stämningen. När vi har stannat ett litet tag, i den känslan, kan vi fortsätta, med våra rörelselekar, och sånger som vanligt.

Den andra kvalitén är föräldraarbetet, där jag ständigt försöker få till en diskussion, där föräldrarna får känna att deras kunskap om barnet, är mycket mera omfattande än vad min är. Jag är bara förskollärare och har större distans till barnen än föräldrarna. Jag vill gärna vägleda, berätta om mina synpunkter, men samtidigt bör jag kunna acceptera saker, som jag själv ser helt annorlunda på.

När det gäller föräldraarbetet så är det viktigt att vara en förebild och att ha en respektfull hållning. En hårfin balansgång många gånger! Mina livserfarenheter hjälper dock mig, precis som så många andra, har jag också varit nybörjare, som förälder. Jag kommer ihåg vilka tankar som kretsade i mitt huvud när jag steg in i waldorfförskolans värld.

Jag hade många frågor, men frågorna blev allt färre ju mer jag såg, hur t ex. lekens kvalitét förändrades hos mina barn eller när jag deltog på föräldramöten, och fick uppleva hur mycket hjälp och stöd man fick där som förälder.

Mina lärlingsår har blivit en tillgång för att kunna förstå och ge stöd, lära mig att acceptera livsöden, vad jag än träffar på, de har betydelse, inte bara för föräldrarna, utan även för mig, dock det viktigaste är nog att möta varandra i mitten, där barnet befinner sig på väg från hemmet och fram till lekskolan.

Dr Schneider uttryckte sig så här, en gång under ett av sina föredrag:

Hur bildas ett "vi" mellan Jag och Jag?

Han förde fram en svår lösning: "egot måste vi utplåna om vi vill komma i kontakt med den andliga världen". Han påpekade också att "makten" är ett stort problem idag. "Jag utövar makt när jag bedömer människor." - sa han.

Förskolläraren har i alla fall bra möjligheter att motverka samtidens problem, en möjlighet som ger både mig själv och barnen näring det är: sagoberättandet, men bara om det sker med äkta kärlek till sagans urgamla visdom och till barnet själv, förstås.

Berättar man en saga med riktig inlevelse glömmar man sitt ego och möter en hängiven barnaskara med glimrande ögon runt omkring sig. I sådana stunder njuter man av varenda ögonblick, stämningen skjuter i höjden och man vill sitta kvar länge, länge till...

Eva Lazar i februari 2004

Föräldraskap i det nya årtusendet

Att välja att vara föräldrar idag är ingen självklarhet. Den genomsnittliga åldern för föräldrar i Stockholm är 38-40 vid första barnet!

Oftast förbereder man sig för föräldraskapet genom en lång process, där man ständigt ifrågasätter andra föräldrars beteende gentemot sina barn och ser tydliga uppfostringsfel, och undrar hur det kan vara så svårt för andra att förstå?

Under den tiden analyserar man gärna sin egen barndom och funderar fram och tillbaka om man kan klara av det bättre än ens egna föräldrar? Betänketiden är över, och man bestämmer sig för att skaffa barn!

Tänk hur annorlunda det kan bli, när man efter hemkomsten från BB. håller i detta barn, då suddas ens framtidsvisioner ut över en natt, när knytet har skrikit två timmar i sträck?

Man sträcker ut handen efter kaffekoppen på morgonen och hoppas att barnet kan sova i alla fall i två timmar, så att man hinner återhämta sig själv, men icke! Efter första klunken, hörs skriket på nytt från barnkammaren.

Tiden tycks stå still, och man upplever föräldraskapet, med en sådan tyngd att man inte vet om man någonsin kommer att klara av: men, det gör man ju!

Förutsättningen är att man ständigt varje dag söker värdet i att kunna vara ledsagare till detta barn, att kunna se i barnets ögon och uppfatta den genomträngande blicken som öppnar

våra mest hemliga portar till vår själ och uppfatta den outtalade kärleken.

Det första barnet upplever många som det jobbigaste, skrikigaste, rörligaste osv...Man glömmer bort det uttänkta förhållningssätt gentemot barnet. Oftast överför man sin egen oro på barnet, utan att ens märka det.

Sedan kommer nummer två och då vet man i alla fall bättre. I mitt fall fick jag öva mig fram till fyra, och nu vågar jag påstå att jag anar de viktigaste grundprinciperna.

Nämligen att inte tänka för mycket, följa min intuition och titta på mina barn och uppleva glädje i stunden.

För hur mycket glädje finns det inte i att kunna hämta sitt barn efter lekskolans slut och åka hem tillsammans och lyssna på den långa osammanhängande berättelsen. Det kan också vara så, att man hämtar ett skrikande barn som inte låter sig tröstas av någonting och man blir alldeles genomsvettig innan man förstår att det ända som gäller är att sätta sig en stund och vänta tills barnet har lugnat ner sig och kan kommunicera igen.

Det krävs en oerhörd styrka, för att inte ge upp, utan samla ihop sig, för att kunna ge.

Då hörs skrattet snart igenom skrikets stora tårar hörs igenom skrattet snart och världen kan kännas hel igen.

Det gäller att se att genom barnets leende, det utstrålar någonting som är mycket större än vad vi i stunden kan uppfatta och det är: offergåvan.

Att kunna uppfatta livet genom den offergåvan vi ger till våra barn. För hur mycket är det av mig, mitt eget Jag? Och hur mycket är jag formad av min omgivning?

Jag skulle aldrig ha blivit till den jag är utan mina barn och utan offergåvan. Under alla dessa vaknätter lärde jag mig att känna mig utvilad efter 20 minuters sömn. Genom skriket på vägen hem lärde mig att lyssna. Skrattet lärde mig att glädjas, och oron lärde mig att hoppas.

Fast världen håller på att förändras och barnens skratt kan snart ses genom ett dimmigt glas. En av de mest utsatta grupperna är småbarnsfamiljen den slits mellan samhällets krav och familjens krav. Man förväntar sig av småbarnsföräldrarna att båda skall arbeta heltid! Hur kan man tro att dessa 7 år och speciellt de tre första åren kan rationaliseras bort från samhällets sida?

När kommer man att inse att man utför vårdande arbete, genom att ta hand om sina barn. Man gör samhällstjänst!

När kommer barn att ha lagstadgade arbetstider, högst 8 timmars vistelse på en förskola?

Barndomens krafter hotas från många håll, genom våld, sinnesretningar, och genom tiden. Det är nämligen tiden som krymper mest.

Våra föräldrar hade inte heller så mycket tid, men den lilla tiden vi har kvar i vårt föräldraskap håller på att krympas ytterligare. Alla skall vara så effektiva som möjligt, allt skall ske så fort som möjligt och den mänskliga värdet skymms undan i rusandet. Man vågar inte stanna upp, för då skulle man känna smärtan, i det som har rusat förbi i ens liv, utan att man har

lagt märke till det. Det går med en otrolig fart när de har börjat skolan, det kan jag lova!

Om man inte är närvarande under den första 7-årsperioden, då står man snart framför en tonåring, som minsann vet vad hon eller han vill!

Vad jag ville framföra, var en hyllning till alla föräldrar, som har sina barn på waldorffförskolor världen över, och trotsar tiden och tidsandan.

Ni som har valt att bli deltagare i era barns liv, som vill uppleva de första orden, den första långa meningen, det första klättrandet till trädets topp, glädjen och skrattet med era barn! Håll ut! Ni har valt rätt!

R.Steiner: Hur verkar ängeln i vår astralkropp? /1918! /

”Antroposofisk världsuppfattning bör inte vara blott teori, utan livsinnehåll och livskraft...

Antroposofiska tänkesätt förutsätter att vi vet att om våra tankar och föreställningar skall förverkligas, måste de ta andra vägar än dem våra handlingar i sinnevärlden tar. I vetenskapen om detta är en livsnödvändighet ligger en uppfordran till en antroposof att han bör vara aktsam inför tidens tecken.”

Eva Lazar i februari 2004

Besök från Liechtensteins waldorfskola

Skolan har återigen haft besök av en klass från Liechtenstein. Denna gång var det 11 elever, två lärare samt den ena lärarens dotter som gemensamt tog tåget till Sverige.

De kom hit den 26 april och möttes av förväntansfulla niondeklassare och värdfamiljer.

Redan med en gång blev det, liksom förra gången deras fröken Irmgard Burtscher var här, fint väder - ovanligt varmt för årstiden. Förra gången det var en klass från Liechtenstein här hade vi 30 grader varmt i tre veckor och nu tror deras fröken att vi alltid har fint väder i Sverige ;-)

Klassen gjorde en mängd utflykter, tillsammans med både klass 7 och klass 9, och besökte bl.a. Järna, Arholma, Sigtuna och naturligtvis alla sevärdheter i Stockholm city.

Det som de tyckte var mest fascinerande var att det är så grönt i Stockholm och att husen har så vackra färger. De gillade naturligtvis även att det är mycket vatten i Stockholm och att man kan åka Djurgårdsfärja och Waxholmsbåtar.

Flera saker som de la märke till tar vi som bor i Stockholm för givet eller lägger inte ens märke till längre. Lärarnas förståelse för varför det kan vara så svårt med tyska för oss svenskar ökade också, inte minst när Irmgard var med mig och hade

tyska med klass 6 och 7. Då övade vi bl.a. på vårt uttal vilket var välbehövligt.

Jag vill här och nu även passa på att tacka de familjer, som med mer eller mindre kort varsel, ställde upp och tog hand om en elev, eller en lärare från Liechtensteins Waldorfskola. Ni kan räkna med att ni har en stående inbjudan till dem! Stort tack även till de lärare som ställde upp och undervisade på tyska och engelska för att eleverna från Liechtenstein skulle kunna vara med på lektionerna.

Det lönar sig att göra utbyten mellan skolor och trots att det innebär mer arbete så betyder det mycket för de elever och lärare som är med. Jag hoppas och tror att Martinskolan kan hålla kontakten med Waldorfskolan i Liechtenstein så att fler elever som läser tyska på skolan kan få möjlighet att resa ner dit och träna sin tyska och engelska.

Jessica Thorell

Klassföreståndare i klass 9

Låt tusen blommor blomma!

**Har du buskar och plantor som
du vill skänka skolan?**

**Vi tar tacksamt emot alla slags
växter.**

**Ring kansliet
08-604 38 27**

Örtprodukter och massage

Jag tillverkar och säljer naturliga örtprodukter (salvor, schampo, tvål, olika oljor, tinkturer m.m.)
Nu går jag andra året på en örtterapeututbildning. Om intresse finns kommer jag att ordna salvkokarkvällar och liknande.

Är du kvinna och vill ha helkroppsmassage (enligt Heartworks-metoden) till reducerat pris i hemmet?

(Vi bor i Hökarängen).

Ring mig gärna.

Klara Nilsson Tel: 94 40 19

(Förälder i klass 1)

Radannonser

Söndagsgruppen

Vi är tre föräldrar från Martinskolan som träffas var tredje söndag på eftermiddagen för studium. Under våren 2004 läser vi "Människor med varandra, människor för varandra" av Friedrich Rittelmeyer.

Vill du vara med? För mera information, ring:

Christina Ljungquist, tel: 08 - 39 37 82

Barbara Wall, tel: 08 - 774 73 03 eller

Elisabeth Beijer, tel: 08 - 93 83 91

Lotterivinst

I lotteriet till stöd för en barnträdgård i Estland vanns dockan av Bibbi Ekman på lott nr 36.

Eurytmist sökes

Waldorffförskolan Regnbågen i Kärrtorp söker en eurytmist inför höstterminen 2004. Kontakta Eva Linde 649 68 88.

4 köksstolar bortskänkes.

Ring 08-93 83 91 på kvällstid eller helg

Sommarparadis

Stuga på LINDÖ i Mälaren uthyres

Smultronställen, hallonbackar och kantarellskog. Vedspis, fotogenlampor och gårdsbrunn. Badvik och klippor Roddbåt och fiske. 2 rum och kök, 3-4 bäddar, 1.500 kr/vecka

Ring 08-551 744 83, 0152-410 82

(Säkrast morgon och kväll, torsdag-måndag)

Minnesanteckningar från Föräldrareferensens möte 22 mars 2004

Närvarande: Lars Speicher/Solglimten, Lars Wahlström/Solbacka/1, Gunilla Jonsson/4, Marie Wängberg/4, Masse Nordlund/6, Maria Persson/6-7-8, Phia Fribergh-Dahl/7, Britt Hirase/9-10.

1. Tidigare mötesanteckningar
Anteckningar från 18 feb gicks igenom och förtydligades.
2. Rapport från SR o från SFWF
Ingen var med som kunde rapportera.
3. Fönsterputsning
Fönsterputsningen görs helgen 17-18 april. Varje klass ansvarar för sitt eget klassrum plus en del av gemensamma utrymmen. Planeringsgruppen består av några föräldrar från klass 3 o 4.
4. Kulturdagen 8 maj
Ytterligare info om kulturdagen finns ännu inte. Men boka in dagen! Stödföreningen kommer att presentera riktlinjer och idéer inom kort.
5. Inbjudan till kollegiet
Förtydligades att vi bara ska bekanta oss med varandra. Förslag på frågor att ta med, se under övriga frågor.
6. Info-kväll 3 maj (undervisningen i klass 8-12)
Det blir Sven Wängberg som informerar. Klass 7 bakar. Lars S och Sandra, Masse och någon mer hjälper till med det praktiska, från kl 18.
7. Info om FR på skolans hemsida
Mötet ansåg det lämpligt att hela FR-dokumentet skrivs in på hemsidan.

8. Övriga frågor

Stödföreningen har frågat om vi kan ha gemensam valberedning. FR har avböjt.

Byggnadsstiftelsen ska åter utreda skolans uppvärmning, och har frågat FR om vi anser det är viktigt med en så miljövänlig skola som möjligt. Det gör vi.

Vi pratade om behovet av lillklasser.

Att ta med till Kollegiet: förr kunde medarbetare samla sig kring en elev som tillfälligt hade det jobbigt och behövde "lyftas" - hur gör man idag?

Antecknat av Justeras

Britt Hirase

Lars Speicher

Läsårets sista föräldrareferens: onsdagen den 26 maj

Hjärtligt tack

till Maria Arvas som genom sitt företag har skänkt en stor mängd kontorsmaterial till skolan!

Minnesanteckningar från Föräldrareferensens möte den 22 april 2004

Närvarande: Lars Speicher/Solglimten, Ulrika Pettersson/Solrosen/1, Lars Wahlström/Solbacka/1, Kerstin Zetterman/LP2-3, Anette Larsson/6, Phia Fribergh-Dahl/7, Suzanne Hedberg/7, Britt Hirase/LP9-10, Gunhild Villén/SFWF

1. Tidigare minnesanteckningar

Vi gick igenom minnesanteckningarna från den 22 mars och lade dem till handlingarna.

2. Rapport från SR med mera

Kvalitetsrådet har varit i SR och presenterat sitt arbete, som när det är klart ska redovisas för Skolverket. Man tittar på en engelsk modell, för att se vilka delar av den man kan använda. Det gäller kvaliteten på skolans alla områden, ämnen, organisation osv.

Varje klass och varje stadium har skrivit en berättelse om sin verksamhet.

Enligt signaler från Kerstin Asplund, ska FR också vara med i detta arbete.

Hittills är det inte många sökande utifrån till gymnasiet till hösten, och inte heller inifrån.

Skolan ansöker nu om naturvetenskaplig linje på gymnasiet, det tar 2 år . Man kollar om det finns några i klass 9 som har särskild inriktning mot naturvetenskap, så att man kan göra någon specialvariant under tiden.

Vi undrade vilka olika idéer som finns i skolan om hur man ska gå vidare med gymnasiets framtid? Vad kan man som förälder göra?

Två tredjedelar av det budgeterade underskottet har betats av.

Pratar lärarna något med eleverna om besparingarna och varför man gör dem? Nu när skolan har sparat så mycket, har det påverkat stämningen i skolan? Vi skulle gärna vilja ha en dialog kring detta.

Skolan behöver kanske också prata om att vi inte lär oss enligt samma tidsplan som i kommunala skolor. Man kan inte göra jämförelser med motsvarande årskurs.

Varför har några klasser gjort stockholmsprovet (standardprov)?

Suzanne, Gunhild och Britt skriver till Kollegiet med ovanstående frågor.

3. Rapport från SFWF

Det är SFWF-möte i Lerum den 8 maj.

4. Kort från Kollegiebesöket

Kollegiet började med eurytmi av några elever i klass 11, det var fint och vi ska skriva och tacka dem. Därefter framförde (hm..!) vi den av Sussie diktade "Hyllning till Kollegiet".

Vi berättade lite om vilka frågor vi pratar om i FR för närvarande, bland annat "den 12-åriga waldorfskolan" och "att samla sig kring en elev"

Vi fick ett mycket positivt bemötande.

5. Förslag om studium i FR

Förslag om att börja ett studium i FR av Michaela Glöcklers "En gemensam skolningsväg för lärare och föräldrar" bifölles. Vi börjar nästa gång. Häftet kommer att finnas på plats då.

Förslag om öppna samtal kring "att vara förälder" tas upp vid senare tillfälle.

6. FR-dokumentet

Sussie och Britt har skrivit ett förslag till en inledande text om FR till skolans hemsida, samt reviderat FR-dokumentet. Mötet tyckte det var OK och snart kommer man att kunna läsa om FR på hemsidan.

7. Övriga frågor

Om skolbidrag: vid möte på Solglimten berättades att Haninge kommun inte kommer att betala för barn som går utanför kommunen. Lasse S undrade om det finns kunskap om hur man kan föra den här diskussionen vidare. Ulrika har ringt till Skolverket, och fått besked att man kan inte göra något förrän barnet får skolpeng.

Anette har skickat ett mail till utbildningsdepartementet. Kerstin rapporterade att vaktmästarna Gert och Mats har lagt ett förslag till Ledningsgruppen angående trafiksituationen utanför skolan.

Masse håller på att skriva ett referat med egna kommentarer från föredraget om "Fotboll och människosyn" den 11 nov 2003.

Vi har fått ett brev från föräldrar angående fotboll. Vi ska skriva ett svar med hänvisning till referatet från mötet. SR, Ledningsgruppen och Klasslärargruppen har skrivit ett svar tillsammans.

Vi har inte fått någon info om Kulturfesten.

Det gick bra med Fönsterputsningen. Tack till fönsterputsgruppen och till alla deltagande föräldrar.

Vi jobbar med att hitta ny föräldrarepresentant till SR.

Det viktigaste är att vara väldigt engagerad och vara villig att sätta sig in i SR-arbetet.

Antecknat av Justeras

Britt Hirase

Suzanne Hedberg

Till Katalogen

Medarbetare:

Pia Forsberg, ny adress : Sjöbjörnsvägen 72, 117 67 Stockholm.
Amanda Larsson, ny adress c/o Larnesjö, Hauptvägen 64, 123 56
Farsta, tel 605 54 49
Medarbetaransvarig
Kerstin Asplund har ej längre telefontid , meddelande via kansliet

Elever och föräldrar:

- Sid 14 Klara Zetterman LP2-3, ny adress Gubbängsvägen 102,
122 45 Enskede
- Sid 15 Filippa Kovac 950521 ny elev i klass 2, Klippgatan 19A,
116 35 Stockholm, tel: 642 76 56, mamma Camilla
Diedrich, pappa Christopher K.
- Sid 16 Samed Özkardes 940812, ny elev i klass 2, Norrskogs-
vägen 33, 137 34 Västerhaninge, tel: 590 86 578, förälder
Gullizar Ö.
- Sid 16 Charlie Raud 960707, ny elev i klass 2, Flugstigen 10A,
125 52 Älvsjö, tel: 641 68 53, mamma Maria Rydbrink R,
pappa Pontus R.
- Sid 23 Klara Kovac, ny elev i klass 5, Klippgatan 19A,
116 35 Stockholm, tel: 642 76 56, mamma Camilla
Diedrich, pappa Christopher K.
- Sid 27 Maja Zetterman, kl 6, ny adress Gubbängsvägen 102,
122 45 Enskede

Kalendarium

Vårterminen 04

Maj

21 fre Lovdag
26 ons FR Lärarrummet 19.00-21.00
31 mån Lovdag

Juni

8 tis Skolavslutning

Höstterminen 04

Augusti

23 mån Upprop

September

15 – 16 ons+tor Skolfotografen kommer

Oktober

4 mån Undervisningen i åk 1-7, kl 19.00-21.00

November

Vecka 45 Höstlov
8 mån Undervisningen i åk 8-12, kl 19.00-21.00

December

21 tis Skolavslutning

Vårterminen 05

Januari

10 mån Terminstart